

me efter i den forstand, at Fødevarestyrelsen med den viden, de havde på det tidspunkt, hvor de agerede, burde have ageret anderledes. Altså vidste de, eller burde de vide noget, der skulle have fået dem til at agere anderledes på det tidspunkt? Her taler vi om, hvorvidt man kan bebrejde nogen noget.

Noget andet er, hvorvidt man burde have gjort noget andet, hvis man havde vidst, hvad vi ved i dag. De opstramninger, jeg gennemfører, er ikke et udtryk for en bebrejdelse af nogen for, at de ikke har gjort deres arbejde godt nok, sådan som fru Karen Hækkerup så gerne vil have mig til at sige.

De opstramninger, jeg foretager, kommer, fordi vi jo er blevet klogere af den her sag. Og derfor har jeg besluttet en række opstramninger, for vi kan jo se, at på trods af at det stort set altid i hundredvis af sager er gået efter bogen, så er det altså denne her gang ikke gået efter bogen. Og derfor er der grund til at se på, om de instrukser, de regler, den praksis, der er omkring håndtering af sådan nogle sager, skal strammes op. Og det har jeg besluttet at gøre, og derfor er der fuld overensstemmelse i tingene.

Kl. 16.05

Karen Hækkerup (S):

Jamen kan man være sikker på nu, inden man har haft den her undersøgelse af, hvad det er, der er sket, at der ikke er et ansvar at placere, eller at det kun er virksomhederne, som har haft ansvar for det, som er sket?

Under samrådet, som vi havde for lidt over en måned siden, den 6. september, blev der stillet en række spørgsmål. De spørgsmål er endnu ikke besvaret. Og før vi har svarene på de spørgsmål, bl.a. om der blev frosset bær ned, hvor der ikke var ressourcer til at analysere dem med det samme, fordi der ikke var bemanning i laboratoriet i Mørkhøj, så kan man vel ikke afvise, at det udelukkende er virksomhedernes ansvar, at over 1.000 mennesker blev syge, og at 5 døde. Jeg synes, sagen fortjener en mere seriøs behandling.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror, fru Karen Hækkerup siger, at sagen fortjener en mere seriøs behandling, fordi det er noget, der står i fru Karen Hækkerups manuskript, og det er åbenbart ikke til at fravige det, på trods af hvad jeg svarer.

Jeg har jo netop forklaret, at jeg har iværksat en lang række tiltag. Jeg har også fortalt, at jeg har bedt Fødevarekontroludvalget om at iværksætte en grundig undersøgelse af sagen med henblik på at stramme op på procedurer. Så har jeg sagt, at hvis de i den forbindelse kommer under vejr med, at der er ting, som kan bebrejdes nogle, at der er ting, der er gået galt, at der er regler, der ikke er overholdt, så vil det naturligvis blive en del af den rapport, vi får, og jeg troede egentlig, det var det, fru Karen Hækkerup var interesseret i.

Men jeg kan forstå, at det altså står i manuskriptet, at det her spørgsmål skal slutte med, at fru Karen Hækkerup synes, at det ikke er seriøst nok, hvad jeg gør. Det kan jeg jo ikke gøre noget ved. Der er tre hovedproblemstillinger: Bærrerne var inficerede, hvis de ikke var det, var det jo ikke gået galt, virksomheden skal tilbagetrække på en effektiv måde, på en tilfredsstillende måde, og så skal Fødevarestyrelsen naturligvis agere ansvarligt som myndighed og sørge for at kontrollere virksomhederne.

Om der skal placeres et ansvar, siger fru Karen Hækkerup så – det kan vi jo ikke tage stilling til på nuværende tidspunkt. Jeg har jo aldrig definitivt sagt, det kan jeg umuligt nogen sinde gøre, at der ikke er noget ansvar at placere, i og med at jeg jo ikke kan vide alting. Nu bliver tingene undersøgt grundigere.

Det, jeg hele tiden har fastholdt, og det kan jeg stadig væk gøre, er, at med den viden, jeg har, har jeg ikke grund til at tro, at der er nogen anledning til at placere et ansvar over for nogen. Med den viden, jeg har, har man ageret i overensstemmelse med regler og praksis. Om den undersøgelse så må vise noget andet, kan jeg jo ikke vide på nuværende tidspunkt.

Formanden:

Taletidsregler gælder også for ministre. Så er det hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at ministeren skal være lidt opmærksom på, at det jo ikke sådan er for sjovs skyld, at vi bliver ved med at tage den her sag op. Det er jo, fordi der i medierne er kommet sager frem, som jeg ikke synes ser så godt ud.

Det kan da godt være, at det er sædvanlig praksis, at der sådan indimellem går 5-6 dage, før man agerer, når man opdager, at der er noget, som ikke går helt, som det skal, men jeg synes ikke, det ser tilfredsstillende ud. Jeg synes